

Příběhy našich sousedů

Scénář k rozhlasové reportáži

Vypracovali: Drahoňovská Lucie, Mindlová
Daniela, Suchardová Veronika, Šimek Jan, Švorc
Matěj

Vrána k vráně sedá a dobří lidé k sobě přitahují zase dobré a to i v té sebehorší době. Svě o tom ví i pan Ivan Matějka. Narodil se 15. února 1936 v Praze. Po dvou letech se přestěhoval do Jičína, kde žije doteď. I když byl malý kluk, dodnes si pamatuje nezapomenutelné okamžiky z druhé světové války.

„Začala houkat siréna, čili byl vyhlášen poplach. Pan učitel nás nebo paní učitelka nás vyhnali ze školy a běžte domů. My jsme se plížili zahradama, barákama, průjezdama, abychom se dostali domů.

Po skončení války Jičínem procházel transport vězňů z jižní fronty. Pan Matějka si tuto událost pamatuje, jako by to bylo včera.

„K nám do rodiny se podařilo propašovat z toho transportu tři důstojníky. Dokonce si pamatuju jejich jména: Dani Amolio Ernesto mala Farrini. Několik dní jsme je museli schovávat a sehnali jsme jim na Rovensku ubytování. Vzpomínám na to **jako**, že jsem jako kluk věděl a nesměl nic takovýho říct.“

Ve 14 letech se pan Matějka začal zajímat o divadlo. Věnoval se tomu až do svých 82 let.

„Hrál jsem v Shakespearovi ve zkrocení zlé ženy.“

„I malou roli jsem hrál s paní Ferbasovou.“

Na střední školu chodil na Lepařovo gymnázium v Jičíně. Na vysokou školu se rozhodl jít na Vysoké učení technické, kde se setkal s budoucím prezidentem Václavem Havlem.

„Byl jsem dva roky spolužákem pana prezidenta Havla.

S bídou asi nesehnal jinam umístěnku, tak tam byl dva roky s námi.

Mám takovou živou vzpomínku.

Pan Havel měl skautskou přezdívku "chrobák". On byl takovej macatej. Takovej nepohyblivej. A ty vojáci ty důstojníci si z něj dělali... šikanovali ho."

V roce 1990 byl pan Matějka zvolen starostou města Jičína. Během své funkce se setkal se spoustou politiků i herců, ale nejvýznamnější setkání bylo s britskou královnou Alžbětou. Při této příležitosti bylo nutností vybrané, společenské chování, které pan Matějka trošičku porušil.

„Bylo to nádherné setkání.

Bohužel takhle fotografovaný s ní nejsem, protože to bylo zakázané. Nesmíte se nechat fotografovat, ale povedlo se mi udělat tajný snímek.

Nás instruovali, jak se musíme chovat, musíte podat ruku, až podá ruku ona vám. Dámy se musí uklonit a musí udělat takový , pukrle. Vy se jenom ukloníte a řeknete jméno."

Pan Matějka prožil rozmanitý život. Narodil se za krásné první republiky, dětství prožil za protektorátu, mládí a dospělost za totalitního režimu. A i přes všechny tyto doby měl štěstí na lidi.

„Mít rád lidi. Nezadat si se špatnejma lidma. Myslím, že to se mně jako povedlo."